

KORNSIRKELSAFARI

Wiltshire 2006

Noen av typene i The Gang digitalisert foran et tre som ryktet sier er en spire fra vandringsstaven til Joseph fra Arimathaea.

En reisefortelling for lettere mimring etter kornsirkelsafari sommeren 2006

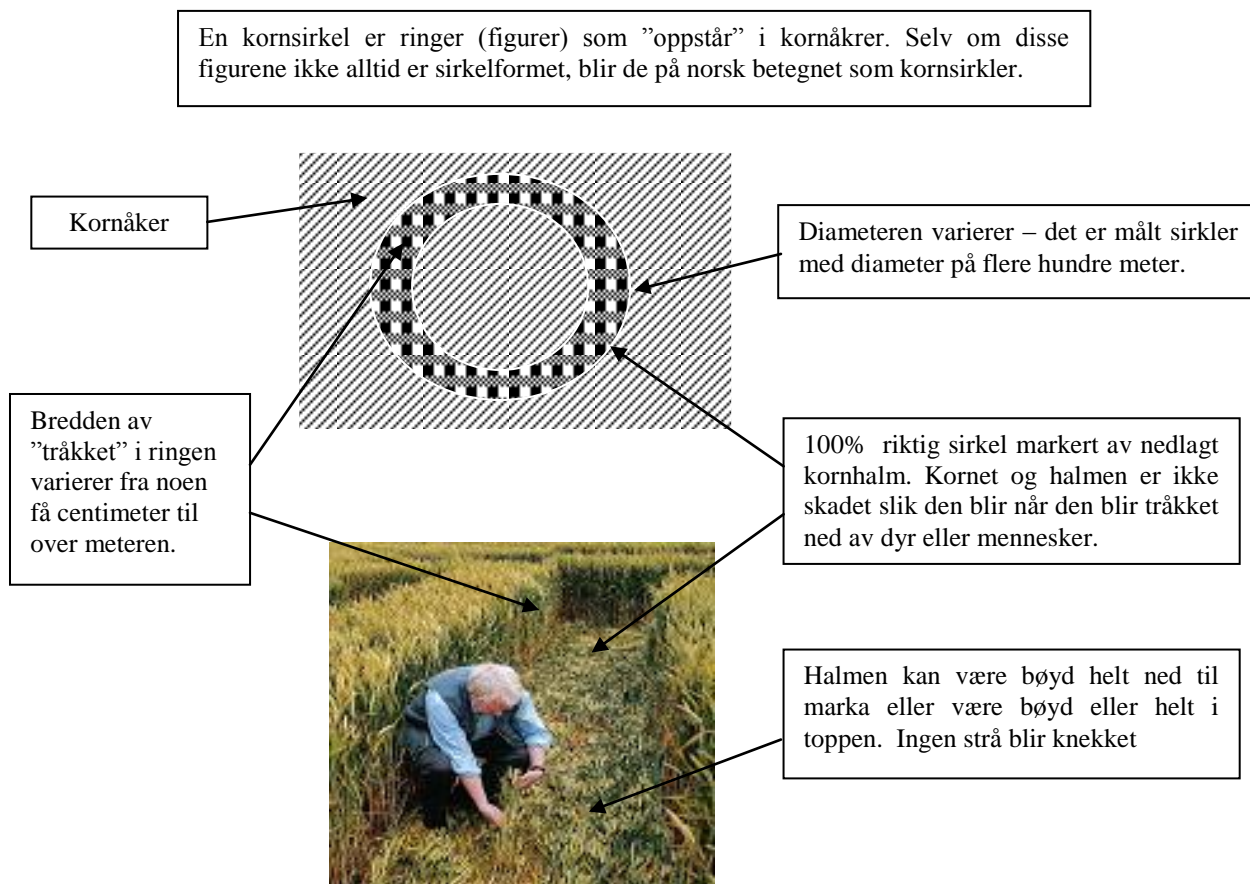
- en opplevelsestur i absolutt toppklasse

Fortalt og skrevet av Odd Gåsø.

Hva er en kornsirkel?

Ordet kornsirkel(er) er så vidt vi vet ennå ikke blitt tatt inn i norske oppslagsverk, men det er trolig bare et tidsspørsmål før vi vil finne det beskrevet der.

For lesere av dette åndsverket som stiller spørsmålet ”Hva er en kornsirkel?”, skal vi prøve å gi et litt orienterende svar med ei lita skisse.

Kornsirkler (Crop Circles) er virkelige – det kan bekreftes av tusenvis av mennesker. Fenomenet kornsirkler opptrer over hele verden. Men av en eller annen ukjent grunn oppstår det mange i det sentrale England. Spesielt har det vært mange tilsynekomster i fylket Wiltshire, - et fruktbart jordbruksområde som ligger mellom London og Bristol.

”Kornsirkelland” - områder i Sør England der det de siste ti-åra har vært observert mange kornsirkler. Spesielt har dette vært tilfelle i Wiltshire området.

Årets kornsirkelsafarie la derfor sin base til Swindon.

www.cropcircleconnector.com er en site som legger ut bilder av kornsirkler. Og her finner vi bilder og feltrapporter om fenomenet fra 1978 og frem til dagen i dag. Sirklene vi besøkte er all lagt ut som 2006 tilfeller.

Og når vi nå er kommet ”så tett inn på mysteriet” kan vi fabulere litt rundt det påtrengende spørsmålet: *Hvordan oppstår kornsirklene?*

På det finnes det i dag ikke noe konkret svar, men det finnes noen hypoteser, - hvis innhold vi kan se litt nærmere på.

1. Figurene er menneskelaget, - tråkket ned av personer med markeringsbehov.
2. Figurene er et naturfenomen frembrakt av metrologiske forhold.
3. Figurene er bevist konstruerte og plassert av intelligente skapninger (vesener) som kommer fra verdensrommet (kosmos).
4. Figurene er bevist konstruerte og plassert av intelligente skapninger (vesener) som kan reise i tid. (den 4. dimensjonen).

Alternativ 1 er det vi lettes kan fatte og forstå. For noen år siden stod det i Britiske media frem to menn som hevdet å stå bak figuren, og det hele var ment som en spøk. Denne forklaringa bet både presse, radio og fjernsyn på, og lanserte ”oppklaringen” med ”brask og brann”. Publikum fikk en forklaring som i og for seg var veldig naturlig, - og kanskje nikket mange anerkjennende og ytret at de hadde tenkt i slike baner selv.

Imidlertid fikk de to spøkefuglene problem med å forklare hvordan de hadde klart å ”tråkke” ned figurer i midten av 1930 – åra, (det finnes fotografi fra den tida) da de fremdeles gikk med bleier. De fikk også problemer med å forklare hvordan de hadde klart å tråkke ned de mange titals figurer som hvert år dukker opp fordelt over de Britiske Øyer. Og til sist måtte de innrømme at det var ikke dem som hadde laget alle sammen. Merkelig nok har media vært sparsomme med å ”kringkaste” denne tilståelsen.

Menneskelaget figurer (tråkk) er likevel et faktum, og i litteratur om fenomenet er det anslått at 5 % av figurene er menneskelaget.

Alternativ 2 er også en forklaring. I diskusjonen rundt hvordan disse figurene oppstår, har noen satt fokuset på meteorologiske tildragelser som regn, hagl, virvelvind, skypumper og vindfenomener som ennå ikke er kartlagde.

Det som gjør dette heller tvilsomt er at det er vanskelig å tenke seg at det regner/ hagler i perfekte sirkler, i likesidede trekkanter eller andre geometriske former – eller at det skal oppstå vindkuler med så fantastiske mønster som kornsirklene er.

Det må likevel innrømmes at det i naturen blir skaper fantastiske mønster, - noe vi kan oppleve ved å se på is/snø krystaller/roser.

Så var det alternativ 3, - at ringene (figurene) er formet og ”lagt ned” av besøkende fra verdensrommet, - av fremmede vesener som på engelsk blir kalt *the aliens*. Umulig sier de lærde.

Selv om man reiser med absolutt topp speed – lyshastigheten 300 000 km/sek – vil det ta årevis å reise over de avstandene det kan være liv og vesener med så høyt utvikla teknisk kultur at de kan trafikkere slike avstander.

Imidlertid kan vi spørre: ”Hvor fort går en tanke”? –

Så var det alternativ 4, - at ringene (figurene) er formet og ”lagt ned” av intelligens som kan reise i tid. Og hva betyr det at man reiser i tid? De lærde vil bare fnyse av en slik formulering og avfeie det som pissprat. De vil med stor autoritet hevde at tidsreise står det ingen ting om i de ”store, kloke bøkene” som de har lest, - men da er spørsmålet om den hele og fulle sannhet er å finne i vår tids bøker.

Når det gjelder fenomenet kornsirkler kan vi dele befolkningen i to grupper,

- De som aksepterer at fenomenet ”kornsirkler” eksisterer, og søker å finne en forklaring på det ut fra det vi i dag kaller naturvitenskapelig kriterier.
- De som *tror* at kronsirklene er konstruert/laget av utenomjordisk vesener (intelligent), og at figurene er et budskap fra disse til menneskeheten, - dette er de troende

De som nå føler behov for mer eksakt opplysninger om fenomenet, kan klikke seg inn på

www.temporarytomples.co.uk eller www.cropcircleconnector.co.uk.

Og fra disse sitene kan man så klikke seg frem til forskjellig ”ideer” – trolig finner de fleste av oss noe det er verdt å tenke over. Og at dette er meget interessant, kan vi vel i hvert fall være enige om.

Hvordan ved selvsyn oppleve kornsirkler?

Å reise til England er ikke noe problem for oss. Heller ikke er det noe vansker å ta seg frem til Wiltshire – (Crop Circles Land). - men spørsmålet er da hvordan finne og oppsøke de aktuelle kornsirklene. Et velmenende råd er å ta kontakt med personer/grupper som har ”kornsirkelreiseerfaring” – noe som vi enklest gjør ved å surfe litt på Internett. Og det var via Nettet vi kom i kontakt med John Gursli. (www.totalhelsenorge.no). For sommeren 2006 planla John tre gruppereiser til England, der oppsøking og besøk i/av kornsirkler var et hovedinnslag.

Og med John som gjengleder (gang leader) startet den siste gjengen, - (som bestod av 21 norske 2 svenske og 1 finsk skattebetalere) – sin rundreise 26. juli 2006.

Onsdag 26. juli 2006 - Utreise

Gjengerne hadde utreise fra forskjellige steder i Norge, og opplegge var at vi skulle samles ved *the meetingpoint* i ankomsthallen på Stansted Airport i løpet av formiddagen. På en slik tur er det normalt med uforutsette hendelser, - og på grunn av ei ulykke på motorveien, ble leiebilene forsinket. Men ved 13-tiden var to minibusser på plass, - og etter at alle hadde fått stablet sitt belongings inn, var vi på hjul vestover.

Været var lettskyet, sol med temperatur rundt 30⁰ C. og da vi i kveldingen – (i sekstiden) svinget vi inn på gårdsplassen til vertshuset The Crown i Swindon var vi alle enige om at vi hadde hatt en behagelig, - om enn varmt, - tur gjennom ”*et behagelig landskap – midt in the heart of England*”. Og vi var nå der vi ønsket å være, - i tykkeste ”kornsirkelland”.

Og det var en spent og forventningsfull gjeng som om kvelden 26. juli 2006 var samlet på vertshuset The Crown i Swindon – et vertshus som fikk sitt navn i 1767. Imidlertid hadde selve ”grunnplanet” røtter lengre tilbake, - og slik vi forstod det hadde det vært skysstasjon med forskjellig aktivitet – blant annet smie. - før den tid tilbake til midten av 1750-talet.

Torsdag 27. juli 2006

Dagen opprant med nydelig vært, - delvis skyet, sol med temperatur rundt 20⁰ C. Etter å ha inntatt den berømte ”english breakfast” samlet gjengen seg for å bli orientert om dagens gjøremål. Gjenglederen orientert om sirkler som befant seg i området, - og vårt første besøksmål var en figur ved Ashbury. Denne figuren hadde fått omtale i britiske riksaviser, og selv om den nå var 20 dager gammel, måtte vi tro at den var fullt ”oppegående”.

I halv-ni-tida var vi på hjul. For de førstegagnsreisende var det en storslått opplevelse å rulle gjennom et landskapet hvis bugnende kornfelt bredde seg utover i kvadratkilometer. Det å oppdage en kornsirkel som ligger midt inne i et kornfelt på noen kvadratkilometer var nok ikke så enkelt før i verden, og trolig var det for bare noen ti-år siden mange sirkler som aldri ble oppdaget. I dag blir imidlertid området overvåket fra fly, noe som gjør at trolig alle (de fleste) blir oppdaget.

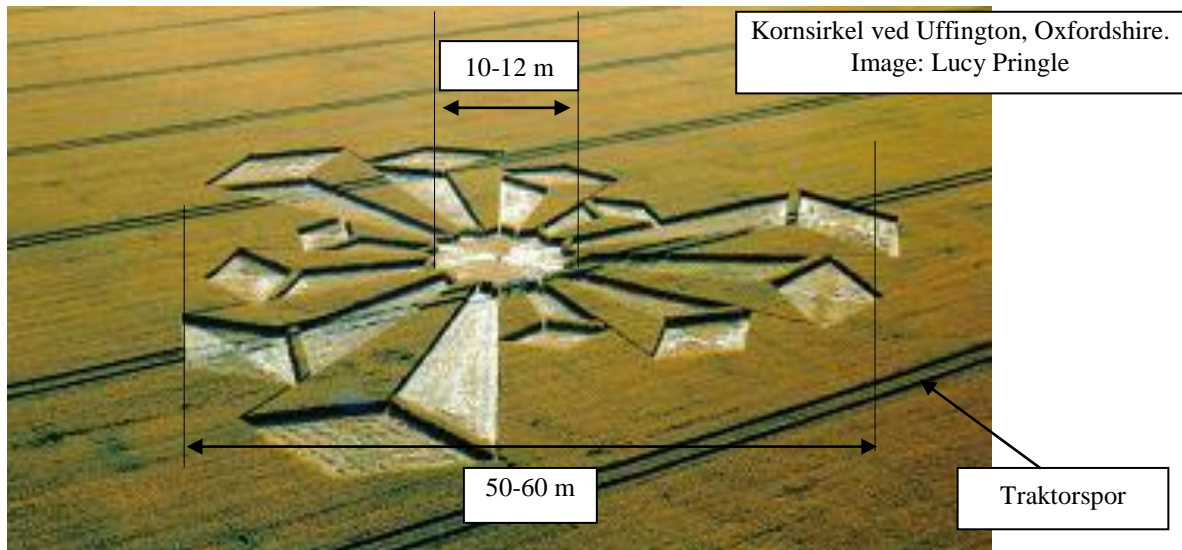
Imidlertid var Gjenlederen lokalkjent i trakten og kunne uten den minste tvil geleide oss til en kvadratkilometer stor kornåker – adresse Uffington Oxon.

Det vi også legger merke til er at det gjennom åkrene går traktorspor. Og for enhver kornsirkelbesøkende er det en plikt å holde seg til disse sporene når han vandrer ut i åker for å ta en sirkel i nærmere øyesyn.

Dette var for de fleste gjengene (gangsterne) var dette det første møtet med

kornsirkelfenomenet, og ingen bør være i tvil om at vi syntes det var stort.

Sirkelen var blitt døpt ”Kuben”, og som vi ser gir den et tredimensjonert figur hvis form kan minne om en samling skyskrapere i fugleperspektiv.

Ingen hadde tenkt på å ta med meterstokk, men etter en rask oppskritting kunne det slås fast at ytterdiameteren var mellom 50 til 60 meter.

Men alt har en ende og etter å ha ”snuset” inn sirkelatmosfæren en times tid, var det vi igjen på hjul mot nye sirkler.

En interessant figur hadde oppstått ved Aldbourne 14. jul. Nå er det imidlertid slik at ikke alle bønder er så begeistret for å se fremmedfolk tråkke rundt i det som er deres levebrød, - og eieren av denne åkeren var tydeligvis av denne sorten. Imidlertid tok vi sjansen på en rask visitt. Men vi var bare så vidt begynt med inngången før Gjenlederen ropt oss tilbake.

Bondemannen var da observert på vei mot åkeren. Forresten begynte det også å regne, og en våt kornåker kan være en klisset affære.

Er dette en trakt som viser vei mot/til en annen dimensjon – eller er det bare kosmisk kunst ?

Figur ved Aldbourne, Wiltshire

Image: Lucy Pringle

Imidlertid var blitt kjent med at det i år hadde oppstått flere figurer med denne formen. Og spørsmålet er: Hva er budskapet – hva skal den formen formidle?

En tolkning vi fant på Nettet var at det symboliserte et såkalt worm hole, - en ”trakt” fra vår tid over til en virkelighet som befinner seg i en annen dimensjon. Og hva er det? Ja det er noe vi kan lure på, - og selv om det er noen som forsøker å forklare det, har jeg for min del lite forståelse for andre dimensjoner – eller parallellunivers som det nå blir snakket om.

I alle fall ble det ikke noe vandring i denne sirkelen.

Kornsirkelenes Grand Old Man

Kornsirkler er dokumentert med bilder fra 1930-åra. Imidlertid var det først da det ble vanlig med overflyginger at man fikk et overblikk over figurene. Og det var først da Internett kom på banen at kornsirkelfenomenet ble kjent i den store verden.

Blant de mange som de siste åra er blitt ”hekta” på kornsirkler, er engelskmannen Michael Glickman. Nå ville det seg slik at John hadde personlig kontakt med Michael, og da han også sa seg villig til å gi en ”leksjon” om kornsirkelfenomenet, var det et tilbud vi ikke kunne la gå fra oss. Og i kveldningen samlet vi oss i hagen til denne personligheten som vi trygt kan kalle ”kornsirkelfenomenets Grand Old Man”, - på planeten Tellus. Mellom skyggefulle trær ble vi traktert med ”a nice cup of tea” med kjeks til, - riktig i engelsk stil.

Dessverre gikk det en trafikkert vei rett forbi huset, - noe som gjorde at ikke alt Michael fortalte var så lett å oppfatte. Men innholdet i budskap er i store trekk som følger:

Michael Glickman – tidligere arkitekt og tegner. De siste 16 åra har han stort sett bare engasjert seg i kornsirkelproblematikken.

Foto: Odd Gåsø

I juli 1990 ble han kjent med en formasjon kornsirkler (figurer) som han ble veldig tiltrukket av. Og dette satt i gang hans interesse for kornsirkler. Han ble fort overbevist om at i alle fall noen av figurene ikke kunne være laget her (av jordbeboere).

Dette året ble et vendepunkt for han, og livet ble totalt forandret. Det ble mindre og mindre arbeid som arkitekt, - og etter hvert tok det å studere kornsirkler fullstendig over. Det var den største gave han noen gang hadde fått.

Han følte han hadde oppretta en forbindelse (conversation) uten ord. Med hvem -? Ja det viste han overhode ikke (I don't know). Og selv etter 16 år – på heltid - med mer eller mindre grubling på spørsmål rundt fenomenet kornsirkler, kunne han ikke gi noe entydig svar.

Han hadde været inne på tanken om at han holdt på å bli gal (crazy), - men det bekymret ham ikke. Han følte at dette var en meget behagelig galskap.

Han hadde skissert, tegnet og analysert figurene på jakt etter å finne ut hva de betydde og hvilket budskap de skulle formidle – han hadde tegnet kornsirkler om og om igjen for så å rive dem i stykker i håp om at dette etter hvert skulle begynne å gi en mening. Han hadde søkt og trodde at figurene på tegnearkene ville gi ham nye ideer, - men igjen ”I don't know”.

Det han imidlertid understreket om og om igjen var,- ”We are not alone”. Men de fremmede, samme hvor de kommer fra er ikke kremere som ønsker å selge noe, - de ønsker bare å gi oss noe med en teknikk som er tusenvis av år foran oss.

Og det som var aller mest nødvendigst var å gi jordmenneskene var et nytt verdigrunnlag, et fordelingsystem fri fra grådighet og utbytting, en verdensordning som ville gjøre det vanskelig å utkjempe kriger.

Og hvis ikke menneskene på denne ubetydelige planeten i det uendelige verdensrommet ganske kjapt tok til vettet og fikk orden på sin brutale fremferd, var det hans overbevisning at vår sivilisasjon snart ville gå til grunne.

Hans håp var at intelligensen bak kornsirkelmakeriet ville gripe inn og styre verdensamfunnet inn på et nytt spor, - og det var hans tro at tidspunktet for dette nærmet seg. Kanskje noe ville skje innen 4 – 5 år.

”The Aliens” mente han er her allerede. Han uttrykte også sin største skeptisk mot myndigheter og det fungerende maktapparat som ikke tok aliens problematikken på alvor. Og han harselerte over vitenskapen som ikke hadde verken vilje eller evne til å ta tak i problemet. Han fortalt også en historie om hvordan en anerkjent og respektert forsker ved et amerikansk

universitet hadde blitt fjerna fra stillingen si da han begynte å undersøke tildragelser rundt UFO, - et tema som for "the establishment" er ikke-eksisterende. Etter et par timer hos Michael var vi igjen på hjul til et nytt kornsirkelbesøk.

En konstruksjon ved Milk Hill, Alton Barnes, Wiltshire.

Det ble diskusjoner og spekulasjon om dette var en ekte kornsirkel eller en man -made sak.

I så fall må det være utrolig dyktige folk som har laget den.

Foto: Odd Gåsø

Fredag 28. juli 2006

Våkner opp til en nydelig dag, - og det er litt kjøligere. I dag tar vi farvel med The Crown , og i 9-tida er vi på hjul mot Avebury hvor John har avtale om å møte Eva Marie. Avebury er et område der det årvist kommer kornsirkler, og i en stor åker på Windmill Hill oppstod det en 22. juli en meget interessant figur. Her var det tydeligvis ingen sint bondemann, - men ved inngangen til låkeren var det plassert ei tønne der det ble oppmuntret til å gi en slant. De fleste fulgte nok denne oppfordringen.

Kornsirkel ved Windmill Hill.

Diameteren kunne være 40-50 meter. De "følsome" av oss fornemmer sterke energier.

En gjenger fikk "ned" et budskap om at den inneholdt gode og mindre gode energier.

Sirkelen ble kalt Akala.

Foto: Egil Fylling

Etter å ha gått, sitte og ligge i "tråkka" en times tid, var det tid å ta farvel. Det var fremdeles tidlig på dagen, og vi svinget innom Red Lion i Avebury der vi slappet av med litt forfriskninger. Og i 2-tida vi på hjul mot Glastonbury en by med et spesielt "rykte".

Glastonbury

Glastonbury er en by beliggende i fylket Somerset ca 20-30 km inn i landet fra Bristol Chanal. I dag ligger innbyggertallet på ca. 10 000. Det en by som på mange måter har spilt en sentral rolle i Englands historie. Det vi vet er at dette landskapet ble i gamle dager (noen tusen års siden) regnet som hellig. Og selve byen ligger ei senterlinje som går fra Lands End, Glastonbury, Avebury og videre ender ved Hopton-on-Sea på østkysten av England. Forlengelsen av denne linja mot vest går, - etter sagnet - over Atlantis, landet som forsvant i havet på mindre enn et døgn for vel 10000 år siden.

Rykter sier også at selveste Jesus Josefsen Kristus på en av sine vandringer var innom byen. Hva han hadde å gjør så langt utenfor allfarvei er ikke så lett å si, men rykter forteller at han hadde en onkel – Joseph fra Arimathaea - som bodde her. Og da tok nok den unge Jesus inn hos slekta. Vi får tro at også Mesteren var nyssgjerrig på kornsirkler, - som vi skal ikke se bort fra også eksisterte på den tid.

I mellomalderen var det et senter for religiøs utfoldelse, og det sies at selveste Kong Arthur ble begravd her.

I en velstelt park rundt ruinene av Glastonbury Abby finner vi et skilt der de jordiske levningene etter mytekongsen påstås å ligge.

Glastonbury Abby var et av de mektigste i hele England. Det kom til nedfalls etter at Kong Henry 8. la den katolske kirke inn under politisk styring og kontroll. Dette var et grep som den daværende abbeden ikke kunne godta, - han nektet kort og godt å innordne seg under verslige påfunn. Han godtok bare den Hellige Far i Roma som sjef. Men det å legge seg ut med Henry 8. var ikke noe vider lurt, og resultatet var at abbeden ble anklaget for ikke noe mindre enn høyforderi, funnet skyldig og dømt til døden. I dag ligger som en gang var store staselig bygninger i ruiner.

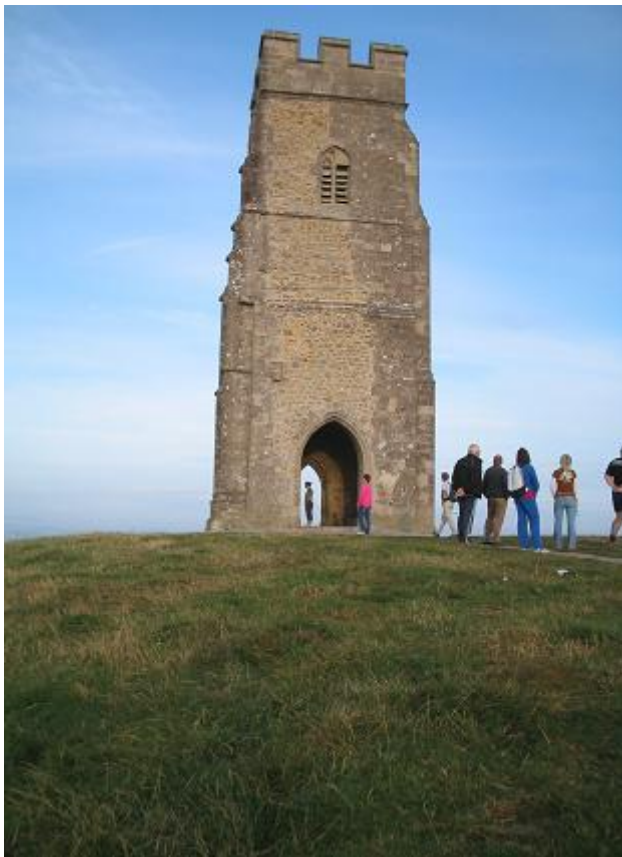
Gjennom 1970-80 åra oppstod begrepet “New Age” i Amerika. New Age ble et samlebegrep for søkende mennesker som ikke helt forstod eller kunne akseptere den til da rådende tolkning av tilværelsen som den kristne Kirke doserte. Etter hvert utvikla New Age seg til å bli et uorganisert samlingsbegrep for anderledestenkende, - hippis er vel og så et uttrykk som ble brukt.

Hvorfor Glastonbury ble et samlingspunkt for New Age er å anta skyldes de rykter og legender som er knyttet til byen og området rundt den. Imidlertid var det rett og slett meget interessant å vandre rundt i den sentrale bydelen.

Og igjen opplevde vi at ting ikke alltid går som vi tenker. Hotell Wessex hadde rotet med rombestillinga. Heldigvis hadde John orden i papira sine, - så for gjengen sin del ordnet det hele seg. Alle fikk rom og alle fikk seg forhåpentligvis en god natt søvn.

Lørdag 29. juli 2006

Igen en nydelig morgen,- og heldigvis litt svalere. Og som første punkt på programmet var morgenmeditasjon ved soloppgangen på toppen av The Tor. Til det er det bare å si at sola var godt og vel opp da Gjengen entra høyden. Fra dette utsiktspunktet har man en utmerket utsikt over landskapet i alle retninger, og de mer følsom av oss kan kjenne et sus fra en tid som aldri kommer igjen.

The Tor (tårnet) ved Glastonbury. Selve grunnkonstruksjonen er fra 13-århundre. Men denne høyden har vært et kultsted i mange hundre år tidligere. Den siste abbeden i Glastonbury Abby ble hengt her – Henrikk den 8 lot seg ikke belære av en klostertsjef.

Foto: Odd Gåsø

Etter en smakelig frokost på hotellet, var det tid til å ”gjøre” Glastonbury. Denne weekenden var det arrangert kornsirkel symposium i byen. Og her fant vi de som virkelig hadde gått tungt inn i kornsirkelbransjen – og faktisk klart å skape seg et levebrød av fenomenet. Det var fotografer og forfattere – for ikke å snakke om souvenirselgere. Av kjendiser kunne vi blant annet observerte Lucy Pringle, M. Nicholson, Christina Page, David Kingston, Tricia Robertson, Stuart Dyke, Mark Fussell og Terje Toftnes.

I en velstelt park i en beliggende i en slak åsside i utkanten av byen, besøkte vi The Chalice Well, - der vann fra ei underjordisk kilde piplet fram. Vannet fra denne kilden er fra gammelt av tillagt å ha helbredende virkning på dem som drakk det, - den er en så kallet hellig kilde. Om dette er riktig, kan vi ikke gå god for, - men det var en interessant opplevelse å ha være der

Søndag 30. juli 2006

Dagen opprant med alle symptomer til å bli en fin dag , - delvis skyet, sol med temperatur rundt 20⁰ C. I dag er det oppbrudd fra Glastonbury, og vi tok farvel med Wessex Hotel, og i formiddagstimene var i på hjul mot Stonehenge, - Englands største turistattraksjon (?) med mer enn en million besøkende hvert år, - og dette merkes. Hvor mange som hadde lagt turen hit denne søndagen, vet vi ikke, - men det var et jevnt sig av mennesker, og selv om området var stort og velregulert, ble det å bevege seg i kø.

Stonehenge,- et byggverket av stående steiner, - er et imponerende skue. Når det ble oppført og hvorfor det ble oppført, er ikke og blir vel heller ikke klarlagt. I følge de siste dateringsmålinger med ”radiumkull teknikk” er det snakk om et tidsgap mellom 3000 til 1000 år f.Kr., - altså eldre enn pyramidene i Egypt. Og hvorfor mennesker i en fjern fortid skulle gi seg i kast med å transportere steinblokker på titals tonn over en distanse på 100 km, vet vi lite eller ingen ting om. Antagelser går ut på at Stonehenge var et religiøst senter hvis hensikt var å

holde rede på Gudenes bevegelser, - da i første rekke Sola, - samt de andre lysende himmellegemene.

Kanskje var det allerede den gangen en ”kosmisk intelligens” som overvåket vår klode. Kanskje gav denne Intelligensen ei hjelpende hånd med å transportere steinblokkene? Kanskje var det Intelligens sin måte å vise menneskene i denne fjerne fortid at de ikke var alene? Kanskje er dette den samme Intelligens som i våre dager lager sirkler i kornåkrer for å vise menneskene at de ikke er alene i det ufattelige kosmos, - ja hvem kan svar på dette?

Flyturen

Ca 2 km fra Silent Café ligger Wiltshire Microlight Center. Dette er et privat flygemaskinforetak der ex-RAF piloten Tony Hughes driver sin virksomhet som flyinstruktør. I tillegg kan han leies til sightseeing og taxioppdrag, - en aktivitet som måtte utnyttes i sommermånedene.

Å fly med et microfly er vel noe av det nærmeste vi kan komme ”fuglenes flukt ” i luften. (bortsett fra fallskjermhopping da).

Selve flyet består av ei ramme av aluminiumsrør som det er trukket seglduk over. Motor og propell er festa i forkant av det vi på norsk kan kalle styrehuset (copit på engelsk) - rett over hodene på de to personer som så vidt får ”kveile” seg på plass.

Vi kan være enige med en tidligere microflyfarer som beskrev ”luftdningen” som en gressklipper med vinger.

Microfly – Bare Odd, Sven og Egil fikk sjansen å gå opp. De kom alle ned som et stykke.
Foto: Odd Gåsø

Det er mange kornsirkelentusiaster fra fjern og nær som ønsker å se sirklene fra oven, og det var flere i Gjenget som ønsket en tur.

Nå er det imidlertid slik at det i kornsirkelsesongen kan være mye å gjøre, og i dette tilfellet måtte Tony bare beklage at han var fullbooket for kvelden. Men dersom vi raska på kunne han klare 3 turer noe vi straks slo til på.

Som skikk og bruk er, og som alminnelig høflighet tilsier, fikk de eldste først sjansen. Og ”der Alte” (Odd) hadde ingen betenkelighet med å entre ”gressklipperen”. Sjansen for å komme ned igjen er 100 %, - og en så luftig flytur kunne være OK å prøve før han selv fikk vinger. Og så noen velmenende råd til dem som i fremtiden flyr microfly for å se kornsirkler fra oven:

1. Sørg for at du har de riktige brillene på plass før du tar av.
2. Sats bare på å bruke et kamera. Det å fommele med flere apparater blir bare rot.
3. Vær sikker på at dekselet foran linsa er fjernet.
4. Klikk med en gang du har fått sirkelen (objektet) i søkeren – man vet aldri om muligheten kommer igjen.

Det er bare med beklagelse å meddele at Odd bommet kraftig på all de fire punkta. Tony var vel kjent med hvor de forskjellige kornsirkene var, - og etter hvert dukka de kjente forme opp, de som han tidligere hadde studert på Nettet. Nå galt det å gjøre sin egne ”shots”, - men akk-og-v, - fotografering blir aldri vellykket nå man glemmer å ta dekselet fra linsa. Og selv om denne flyturen var et høydepunkt i årets kornsirkelsafari, var den fotografiske fangsten mager.

Et vellykka bilde fra flyturen. Engelen med adresse East Field, Wiltshire.

Foto: Odd Gåsø

The man-made cropcircle

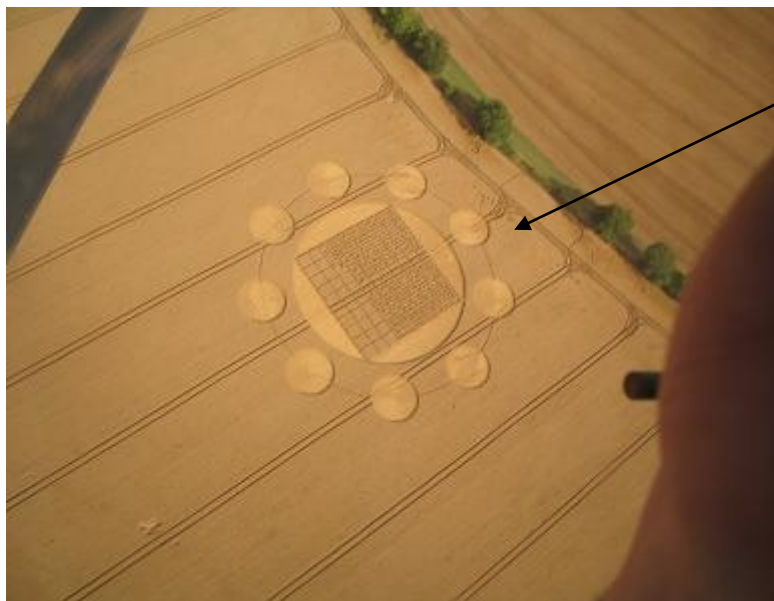
For Odd som kjempet med å få brillene på plass og dertil finne ut hvorfor ikke kamera virket, forsvant de dyrebare minuttene ganske kjapt. Under ham på marka dukket den en etter den andre av kjente figurer fram, og etter hvert fungerte også kamera.

Da plutselig dukket det opp en helt ny og ukjent figur, - en firkantet konstruksjon med tydelige tallkombinasjoner fordelt i små ”kammer”. Synet av dette ga et kick som må betegnes som ”orgasma grande”. Dette var større enn alt som tidligere hadde vært sett i kornsirkler.

Dette kosmiske kunstverket var utført med sifre - symboler som alle jordens mennesker kunne lese, - og hva budskapet inneholdt måtte det vel være mulig å tolke for dem som forstår seg på sifferbaserte koder, - tenkte Odd da.

Stemningen var meget høy da Gjengen beundret Odd`s mesterskudd, og gamling selv nøt sødmen av 5 minutters berømmthet, - den første gjengeren som hadde fotografert et rykende ferskt budskap fra det ukjente.

Men hvor lenge var Adam i Paradiset? Det var klart at en slik nyhet måtte verifiseres, og med WAP har vi tilgang til Nettet over alt. Og etter noen få ”trykk” ble det konstatert at sirkelen var falsk, - den var man-made.

Man-made (falsk) kornsirkel.
(For mer detaljert image: Se home page Peter Sørensen)
Foto: Odd Gåsø

En eller annen kunstner hadde med tillatelse fra kornbonden konstruert og tråkka ned figuren. To dager hadde han brukt på å lage lureriet.

I grunnen fortjener folk som driver med slike fantestykker å bli til snakke med en skikkelig påminnelse om at slikt tull må de slutte med.

Folk som driver å spøker på denne måten burde bli kastret slik at de verken kunne reproducere eller formere seg. Det er allerede nok pakk på denne planeten slik det er. Avsløringa ble en skikkelig nedtur for Odd.

Mandag 31. juli 2006

Temperaturen hadde falt i løpet av natta, og vi våknet til en fin dag, delvis skyet og 18 – 20 grader. Og i 9-tida var vi på hjul på søk etter kornsirkler. Og igjen svinget vi innom kafeen for å se om det var kommet nye sirkler i nærheten.

Nå er det slik at det ikke er bare kornsirkler som er av inntresse i det Wiltshireske landskapet. Et monument som man tror er mer en 5000 år, er the Silbury Hill, - en menneskelaget haug som reiser seg ca. 150 meter i det ellers flate landskapet. Det man tro er at denne haugen er en trappepyramide. For noen år siden foretok man ei utgraving fra topp for å finne ut hva haugen skjulte. Imidlertid kollapset tunnelen, og hele graveprosjektet ble lagt på is. Det man imidlertid fikk avdekke var at det var et stort rom inn i den.

Kanskje burde man ha gravd vider, - kanskje er den Hellig Gral gjemt der inne.

Som vi alle vet og kjenner til er det normale at folk blir uenige. Det har også skjedd innen kornsirkelmiljøet. Slik vi har forstått det utviklet det seg i 1980-90 et miljø der søkende og nysgjerrige mennesker søkte til felles stevner (samlinger) i dette ”hellige” landskapet rundt Somerset. Og med kornsirkler som et naturlig samlingstema, ble samlingene lagt til Glastonbury. Men som alltid når sterke personlighet møtes, oppstod det uenigheter, og når ingen vil gi seg, ja da blir det skisma. Og resultat? – ja det er to sommersamlinger, en i Glastonbury og en i Devizes.

Og når vi først er på kornsirkelsafari er det klart at vi prøver å få med oss så mye som råd er. I kveldningen var vi på hjul mot Devizes hvor vi så booka inn på The Summer Crop Circle Lecture 2006 – arrangert av Temporarytempes. (Karen Alexander).

The Summer Crop Circle Lectures 2006 i Devizes var en meget interessant opplevelse.

Tirsdag 1. august 2006

I dag er oppbrudd og avreise fra The Crown og Swindon. Vi våknet til en fin dag, og temperaturen var rundt 20 grader. For å unngå litt av den verste ettermiddagstrafikken, ble det bestemt at vi skulle ta ”løst” rundt 12-tida.

Men tida frem til avreise måtte benyttet, - noe rundt halvparten av Gjengen gjorde ved å legge ut på et siste kornsirkelsøk.

En interessant plass er Knap Hill, - en åsrygg som løfter seg over det flate landskapet ved Alton Barnes. Rett under høyden ligger det noen store kornfelt, og fra her har man et utmerket oversikt. Dette gjør at folk som er skikkelige hekta på kornsirkelfenomenet overnatter her i håpet om å få observere hvordan en kornsirkel oppstår.

Og vi skal ikke søke lenge i kornsirkellitteratur eller surfe på Nettet før vi finner ”stoff” om dette. Det fortelles om ”lyskuler” som suser frem og tilbake over kornfeltet for så å etterlate ”spor” som ferdige figurer.

Og det at kunstnere finner det interessant og morsomt å konstruere sirkler i både i kornåker og på sandstrender er en aktivitet som i og for seg gå an å forstå. Dette ble vi jo minnet kraftig om i år.

Derimot at Det militære skal bruke store resurser for å ”trække ned” figurer i de engelske kornfelta, - det er vel ikke helt lett å forstå. .

Likevel finner vi fortellinger på Nettet om nettopp dette. Stillestående Apache helikopter skal ha hoovret over kornfelta og etterlatt seg figurmønster. (se home page Lucy Pringle) Vi kan jo fabulere om at de med denne aktiviteten prøver ut et nytt strålevåpen, - eller gjør de det rett og slett for å villedde og dessinformere?

Ja dette er spørsmål vi sikker vil få mer avklarende svar på i tida som kommer, - i de nærmeste åra skulle vi tro.

De engelske motorveiene er merket M, og hovedtrafikkåra fra vest mot øst M 4 skjærer seg gjennom landskapet rett uten for Swindon. Den har 3 kjørebane i hver retning, - disse er atskilt med fysiske sperre, - betongblokker. Og selv om veibanen er svær, var det en jevn strøm av biler, og hastigheten var det ikke noe å si på, - det gikk unna i 150-160 km/t, så etter et tre timer var begge ekvipasjene fremme ved Hilton hotell, Stansted.

Vi må bare applaudere og sende en hilsen og takk til de to sjåførene, - John og Tormod som hadde ført oss trygt frem på veier som trolig er noen av de mest trafikkerte i hele verden.

Klokka 19 var det samling til et fellesmåltid. i spisesalen. De 6 dagene vi hadde vært sammen og dyrka en felles interesse – kornsirkelproblemet - hadde sveises oss sammen til en venneflokk, - og når venne skilles blir det alltid litt vemodig.

Men etter de tradisjonelle håndtrykk, omfavnelser og klemmer gikk vi hver til vårt, - noen måtte dra til flyplassen allerede i 4-5 tida neste morgen. Og noen timer søvn og avslapping på et rom med luftkjøling var en utmerket avslutning på kornsirkelsafari 2006.

Onsdag 2. august 2006 - Hjemreise

Stansted er en ”liten” lufthavn sammenlignet med Gatwick og Heathrow. Dette merkes veldig godt spesielt ved innsjekking, - alt går liksom så mye lettere.

Kornsirkelsafari 2006 var historie. Men som det er med alt i denne verden, - når vi er ferdige med et tema dukker det opp mengder av spørsmål vi gjerne skulle hatt svar på, eller ting vi gjerne skulle ha undersøkt nærmere. Og for noe av oss er vel tanken på en ny kornsirkelsafari begynt å ta form. Så det er bare å sette i gang å spare penger. Så kanskje møtes vi igjen - ja hvem vet – hvis Gud vil.